le na věc hlavní mohou býti rekursem napadena. Je-li správné, že v každém případě tkví nárok na náhradu útrat v předpisech procesních, nelze přece rozlišovati, kdy lpí »více« a kdy »méně«.

Občanský zákon ustanovuje, že zákonu nesmí se přikládati při užívání jiný smysl, než jaký plyne ze zvláštního smyslu slov v jejich souvislosti a z jasného úmyslu zákonodárce. Při výkladu § 517, čís. 5 c. ř. s. nutno se přidržet slovního znění (výklad filologický), neboť interpretace logická, systematická i historická, byť byly v tomto případě lákavé, znamenaly by přece přílišnou volnost. Není možno při interpretaci přenésti se přes jasný text zákona. Protože pak zákony zachovávají tak dlouho svoji moc, pokud jich zákonodárce nezměnil nebo výslovně nezrušil, nutno se přidržeti zákonného textu a zahrnouti též náš případ (kdy žalobní žádost omezena byla na útraty sporu) mezi ty případy, na něž myslí § 517, čís. 5 c. ř. s. a ohledně nichž stanoví, že rekurs je přípustný.*)

Miloslav Koutecký.

Informace ze zájemního rejstříku (§ 255 ex. ř.)

Akciová společnost, zabývající se úvěrovým pojištěním, podala žádost za úřední osvědčení ze zájemního rejstříku o tom, zda a jaké jsou vedeny proti jisté firmě exekuce v době za poslední rok nazpět, odůvodňujíc právní zájem na tomto zjištění nutností správné informace o finančním stavu této firmy, jelikož valná část věřitelů jmenované firmy jest u žadatelky pojištěna a podle § 5 jejích stanov jest právě účelem společnosti pojišťovati úvěry přejímáním ručení za splnění jakýchkoliv úvěrových a dodávkových smluv. Žadatelka tím dovozovala, že k tomu účelu potřebuje včas správných informací ze zájemního rejstříku, z něhož možno podle § 255 ex. ř. podávati zprávy všem osobám, které osvědčily, že potřebují takových zpráv z důležitých důvodů.

Podle citovaného ustanovení jest zájemní rejstřík potud veřejný, že zprávu z něho jest dáti všem osobám, které osvědčí, že jich potřebují k zahájení sporu nebo exekuce, k podání námitek proti zahájené již exekuci nebo z jiných důležitých důvodů.

Poněvadž vznikly pochybnosti, zda žádosti takové lze podle § 255 ex. ř. vyhověti, vyžádalo si presidium vrchního soudu v Brně poukaz ministerstva spravedlnosti, které výnosem ze dne 9. září 1937, čís. 50.330/37-10 schválilo názor presidia vrchního soudu v Brně, že s hlediska ustanovení § 255 ex. ř. lze vyříditi kladně takovou žádost, osvědčí-li podobný pojišťovací ústav, že jde skutečně o věřitele, jenž jest u ní pojištěn, v kterémžto případě pojišťovna vlastně vystupuje za tohoto věřitele, jemuž by informace ze zájemního rejstříku nemohla býti zajisté odepřena; že však by bylo takovou žádost zamítnouti, kdyby zněla pouze všeobecně bez osvědčení, že jde o jejího pojistníka, takže by taková všeobecná žádost měla ráz obyčejné obchodní informace.

Vzhledem k obdobným případům v jiných obvodech byly soudy s exekuční agendou na toto stanovisko ministerstva spravedlnosti upozorněny.

Frydrych.

Povinnost oznamovací v řízení o vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.*)

I. Všeobecně.

Dojde-li k převodu nemovitosti,

*) Celá úvaha týká se jen řízení před okresními soudy, neboť předpisy o bagatelním řízení neplatí pro soudy sborové. — Pozn. red.

*) Ježto opětně se vyskytly v praksi názory, že oznamovací povinnost zcizitele